

Torek, 23. oktober 2012

78. poziva Komisijo, naj ustvari nove modele komuniciranja, ki bodo vključevali predstavnške organizacije potnikov, prevoznike in zainteresirane strani v prometu, da bi v praksi spodbudili načelo intermodalnosti;

79. poziva države članice, naj si pri izvrševanju uredbe o železniškem in avtobusnem prometu prizadevajo, da ne bi uveljavljale izjem, da bi se tako omejile težave, ki nastanejo zaradi intermodalnega prometa s stališča pravic potnikov;

80. poudarja, da bi bilo treba intermodalnost spodbuditi s prostori za kolesa, invalidske in otroške vozičke v vseh vrstah prevoza in storitvah, vključno s čezmejnimi povezavami in povezavami na velikih razdaljah ter hitrih vlakih;

81. poziva Komisijo, naj vzpostavi intermodalno skupino zainteresiranih strani, ki bo nudila svetovalno podporo pri vprašanjih o uporabi posamezne uredbe v intermodalnem prometu;

82. spodbuja sektor, naj oblikuje jasno infrastrukturo, dostopno za vse z IKT, za zagotavljanje "enotnih vozovnic" (tj. ena prevozna pogodba za več delov poti z eno vrsto prevoza) in integriranih vozovnic (tj. ena pogodba za eno intermodalno potovalno verigo), s poudarkom na pametnih karticah; v zvezi s tem opozarja na uredbo o železniškem prometu, v skladu s katero je treba računalniške sisteme za potovalne informacije in rezervacije uskladiti s skupnimi standardi, da se po vsej EU zagotovijo potovalne informacije in storitve izdajanja vozovnic;

83. odločno poziva Komisijo, naj še naprej poskuša oblikovati evropski multimodalni načrtovalec poti, ki velja za glavni element uvedbe inteligentnih prometnih sistemov in bo potnikom zagotovil informacije na dom tako glede cene kot trajanja potovanja, in poziva države članice, naj skupaj s Komisijo odpravijo obstoječe ovire pri dostopu do javnih podatkov o prometu in prenosu podatkov, brez poseganja v ustrezno ureditev o varstvu podatkov;

*

* *

84. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Prihodnost razvojne politike EU

P7_TA(2012)0386

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. oktobra 2012 o agendi za spremembe: prihodnost razvojne politike EU (2012/2002(INI))

(2014/C 68 E/05)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. oktobra 2011 z naslovom Povečanje učinka razvojne politike EU: agenda za spremembe (COM(2011)0637 – SEC(2011)1172 – SEC(2011)1173),

— ob upoštevanju sklepov Komisije na temo Povečanje učinka razvojne politike EU: "agenda za spremembe" ⁽¹⁾,

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. oktobra 2011 z naslovom Prihodnji pristop k proračunski podpori EU za tretje držav (COM(2011)0638),

⁽¹⁾ 3166. seja Sveta za zunanje zadeve, Bruselj, 14. maj 2012.

Torek, 23. oktober 2012

- ob upoštevanju Skleпов Sveta z naslovom Prihodnji pristop k proračunski podpori EU za tretje držav (1),
- ob upoštevanju skleпов Sveta z naslovom Usklajenost politik za razvoj (2),
- ob upoštevanju skupnega sporočila z dne 12. decembra 2011 z naslovom "Človekove pravice in demokracija v središču zunanjšega delovanja EU – za učinkovitejši pristop" (COM(2011)0886),
- ob upoštevanju Skupne izjave Sveta in predstavnikov vlad držav članic v okviru Sveta ter Evropskega parlamenta in Komisije o razvojni politiki Evropske unije o razvojni politiki Evropske unije: "Evropsko soglasje" (3) z dne 20. decembra 2005,
- ob upoštevanju Pariške deklaracije z dne 2. marca 2005 o učinkovitosti pomoči: lastništvo, uskladitev, prilagajanje, rezultati in medsebojna odgovornost (4),
- ob upoštevanju agende za ukrepanje iz Akre z dne 4. septembra 2008 (5),
- ob upoštevanju partnerstva za učinkovito razvojno sodelovanje iz Busana z dne 1. decembra 2011 (6),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 28.2.2007 z naslovom "Kodeks ravnanja EU o delitvi dela v razvojni politiki" (COM(2007)0072),
- ob upoštevanju predloga za direktivo Sveta o skupnem sistemu davka na finančne transakcije in spremembi Direktive 2008/7/ES (COM(2011)0594),
- ob upoštevanju vseh zavez, ki jih je mednarodna skupnost sprejela na področju razvoja in sodelovanja v okviru OZN in drugih pristojnih mednarodnih organizacij, v katerih sodelujejo EU in države članice,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. junija 2010 o napredku pri doseganju razvojnih ciljev tisočletja: vmesni pregled za pripravo na srečanje ZN na visoki ravni septembra 2010 (7),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. junija 2011 o Uredbi (ES) št.1905/2006 o vzpostavitvi instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja: pridobljene izkušnje in obeti za prihodnost (8),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. julija 2011 o povečevanju učinka razvojne politike EU (9),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 27. septembra 2011 o okviru politike EU za pomoč državam v razvoju pri reševanju vprašanja zanesljive preskrbe s hrano (10),

(1) 3166. seja Sveta za zunanje zadeve, Bruselj, 14. maj 2012.

(2) 3166. seja Sveta za zunanje zadeve, Bruselj, 14. maj 2012.

(3) UL C 46, 24.2.2006, str. 1.

(4) <http://www.oecd.org/dataoecd/11/41/34428351.pdf>.

(5) <http://www.oecd.org/dataoecd/11/41/34428351.pdf>.

(6) Sklepna deklaracija četrtega foruma na visoki ravni o učinkovitosti pomoči, Busan, Republika Koreja, od 29. novembra od 1. decembra 2011.

(7) UL C 236 E, 12.8.2011, str. 48.

(8) Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0261.

(9) Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0320.

(10) Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0410.

Torek, 23. oktober 2012

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. oktobra 2011 o četrtem forumu na visoki ravni o učinkovitosti pomoči ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju medsebojnega pregleda Odbora za razvojno pomoč OECD o politikah in programih na področju razvojnega sodelovanja Evropske unije, ki ga je ta odbor objavil 24. aprila 2012 ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. julija 2011 o prihodnosti proračunske podpore EU državam v razvoju ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju mnenja Odbora regij z dne 16. februarja 2012 ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za razvoj (A7-0234/2012),
- A. ker je v skladu z Lizbonsko pogodbo glavni cilj razvojne politike Evropske unije zmanjšanje in dolgoročno izkoreninjenje revščine;
- B. ker je Evropsko soglasje o razvoju, ki so ga podpisali Komisija, Svet in Evropski parlament dosežek; opozarja na pomen in obseg tega dokumenta, ki vsebuje evropski časovni načrt za razvoj ter dosežke in smernice, ki izhajajo iz tega;
- C. ker je leto 2015 skrajni rok za doseg razvojnih ciljev tisočletja,
- D. ker bo agenda za spremembe morala dati odgovore za zelo spremenjen svet, v katerem se prepad med bogatimi in revnimi v vseh državah – in še zlasti v državah v razvoju – še naprej pogloblja;
- E. ker globalizacija, ki je sicer pomemben vir blaginje, zlasti v državah s srednjimi dohodki, ni prispevala k zadostnemu zmanjšanju negotovosti ali celo revščine, zgovoren dokaz tega pa je povečanje absolutnega števila lačnih in podhranjenih ljudi na svetu, tudi v mnogih državah s srednjimi dohodki;
- F. ker v sporočilu Komisije piše, da je spoštovanje človekovih pravic in dobro upravljanje še vedno nujen pogoj za razvoj; ker je zato treba oblikovati ustrezne ukrepe in pogoje za okolščine v posameznih državah, tako da bosta oblika in raven razvojnega sodelovanja prilagojena stanju v vsaki partnerski državi, vključno z njeno sposobnostjo izvajanja reform;
- G. ker razvojno sodelovanje sestoji iz spodbujanja in izpolnitve človeka v vseh njegovih razsežnostih, tudi v kulturni;
- H. ker sta krepitev sinergij in strateška povezava med humanitarno in razvojno pomočjo potrebna pogoja za razvoj odpornosti in začetek procesa trajnostnega razvoja v nestabilnih državah ali državah v tranziciji, katerih prebivalstvo je med najrevnejšimi in najbolj ranljivimi;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0460.

⁽²⁾ <http://www.oecd.org/dataoecd/61/46/50155818.pdf>.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0317.

⁽⁴⁾ UL C 113, 18.4.2012, str. 52.

Torek, 23. oktober 2012

- I. ker je v skladu s členom 2(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije eden od ciljev Unije spodbujanje trajnostnega socialno-tržnega gospodarstva in ker ta pristop velja tudi za razvojno in sosedsko politiko;
- J. ker je treba v skladu z Lizbonsko pogodbo razvojno politiko izvajati skladno in morajo biti ukrepi za spodbujanje gospodarske rasti v državah v razvoju v prvi vrsti namenjeni boju proti revščini in izključenosti, zlasti z dostopom do izobraževanja in zdravstvenih storitev;
- K. ker je treba zavrniti kakršen koli poskus za razširitev opredelitve uradne razvojne pomoči, vključno s pristopom "celotne Unije" in pristopom "uradne razvojne pomoči plus", ki ju je nedavno predlagala Komisija, ter postavkami, ki niso pomoč, kot so finančni tokovi, izdatki za vojaške namene, odpis dolga (zlasti odpis dolga zaradi izvoznih kreditov) ter poraba sredstev za študente in begunce v Evropi;
- L. ker želi Komisija odpraviti uradno razvojno pomoč za države s srednjimi dohodki v okviru diferenciacije, kot je predvidena v agendi za spremembe;
- M. ker je cilj agende za spremembe, ki jo predlaga Komisija, okrepitev sedanjega vpliva razvojne politike, zato je treba uresničevanje strategije Evropa 2020 in drugih interesov Evropske unije na področju zunanjega delovanja Unije zasnovati v skladu s cilji njene razvojne politike,
- N. ker v strukturah sprejemanja odločitev na mednarodni ravni, zlasti na ravni G20, ki temeljijo na vrsti upravljanja, ki izključuje najrevnejše države v razvoju, primanjkuje demokracije;
- O. ker se upošteva analiza Komisije o sedanjih pomanjkljivostih razvojne politike (razdrobljenost pomoči in podvajanje, ki izvirata iz tega, da delitev dela med donatorkami še zdaleč ni optimalna);
- P. ker nova agenda predvideva omejeno število prednostnih nalog, ki so primernejše za sprejemanje novih izzivov, vključno z vplivom finančne krize, podnebnimi spremembami, energetskimi težavami in ponavljajočimi se prehranskimi krizami;
1. meni, da je agenda za spremembe inovativna, ker med drugim daje prednost uporabi proračunske podpore, kombinaciji nepovratnih sredstev in posojil ter spodbujanju zasebnega sektorja; meni, da mora uporaba teh mehanizmov najprej pomagati državljanom držav v razvoju, da se rešijo revščine in odvisnosti od pomoči, ter pri širjenju in izvajanju načel dobrega upravnega in davčnega upravljanja;
 2. čestita Svetu, da je v sklepih z dne 14. maja 2012 upošteval obe osnovni načeli, na katerih temelji razvojno sodelovanje EU, in nekatere predloge, ki jih je Parlament predstavil v svojih zadnjih resolucijah o razvojnem sodelovanju;
 3. obžaluje pomanjkanje političnega dialoga med institucionalnimi akterji, kar škodi predvsem skladnosti politik za razvoj; pri tem obžaluje, da Komisija v svojem sporočilu ni predstavila predlogov za izvajanje usklajenosti politik za razvoj v praksi, tako da bi se razvojna pomoč povezala z drugimi področji politike EU, zlasti trgovinsko, kmetijsko in ribiško politiko Unije; v tem smislu podpira ugotovitev Sveta, da je za doseganje večje doslednosti zunanjega delovanja EU in skladnosti politik za razvoj potrebno tesno sodelovanje Evropske službe za zunanje delovanje in Evropske komisije;
 4. ugotavlja, da naj bi mehanizem kombiniranja, kakršen je zdaj, združil javna nepovratna sredstva s posojili finančnih institucij in drugimi mehanizmi za delitev tveganj v času finančne krize, ki pomeni proračunske omejitve za razvoj; zato zahteva, naj Komisija zagotovi jasne informacije o tem, kako ta mehanizem služi namenu razvojne politike, ki temelji na merilih uradne razvojne pomoči, in kako se bo izvajala nadzorna pristojnost Parlamenta;

Torek, 23. oktober 2012

5. je seznanjen z namero Komisije, da bo podpirala vključujočo in trajnostno rast za človekov razvoj, vendar obžaluje, da se dokument ne sklicuje na potrebo po spodbujanju pravičnejše delitve; poudarja, da je z vidika razvoja cilj tega novega instrumenta lahko le zmanjšanje revščine in boj proti neenakosti; opozarja, da lahko izključna pozornost, namenjena gospodarski rasti, in preveliko zaupanje v učinke samodejne prerazporeditve razvoja zasebnega sektorja vodita do neuravnotežene in ne vključujoče rasti, ne da bi dejansko vplivala na zmanjšanje revščine; zahteva, naj EU ponovno preuči to politiko v korist politik trajnostnega razvoja, ki vključujejo trgovino, porazdelitev bogastva in socialno pravičnost, da bi se izboljšali življenjski in delovni pogoji za celotno prebivalstvo na mestnih in podeželskih območjih;

6. meni, da je s finančnega, regulativnega, upravnega in socialnega vidika ustanovitev mikro ter malih in srednje velikih podjetij v državah v razvoju za spodbujanje podjetništva in razvoja zasebnega sektorja bistvenega pomena za oblikovanje ugodnega poslovnega okolja v državah v razvoju; meni, da bi se morala EU osredotočiti na odpravo čezmernih regulativnih bremen, ki jih nosijo mala in srednje velika ter mikro podjetja, ter da bi morala v zvezi s tem spodbujati in dodatno okrepiti dostop do mikro posojil in mikro financiranja;

7. meni, da bi morala agenda za spremembe pripeljati do pravega premika v politiki, tako da bi se osredotočila na izpolnjevanje individualnih in kolektivnih pravic prebivalstva v državah v razvoju, kot je zapisano v Splošni deklaraciji o človekovih pravicah, Mednarodnem paktu o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah, Deklaraciji o pravici do razvoja in pogodbah o varstvu okolja;

8. meni, da so učinkoviti sistemi zemljiških pravic v državah v razvoju bistveni za izkoreninjenje revščine ter za oblikovanje pravične in vključujoče družbe; zato bi moral biti eden od ciljev agende za spremembe zagotovitev, da so v državah v razvoju vzpostavljeni varni sistemi zemljiških pravic in da se ti sistemi redno spremljajo;

9. v teh okoliščinah potrjuje zavezo socialni vključenosti in odločitev, da se najmanj 20 % celotne pomoči Unije nameni osnovnim socialnim storitvam, kot jih je OZN opredelila v razvojnih ciljnih tisočletja;

10. ugotavlja, da približno 82 % invalidnih oseb v državah v razvoju živi pod pragom revščine; zato meni, da je bistveno, da se z agendo za spremembe izvaja člen 32 Konvencije OZN o pravicah invalidov, ki jo je EU že podpisala in ki priznava potrebo po tem, da mednarodno sodelovanje postane dostopno invalidnim osebam in da so te osebe vključene vanj;

11. poziva predstavnike nacionalnih parlamentov držav članic EU, naj imajo strukturirane letne sestanke z Evropskim parlamentom, da se zagotovi skladnost pri porabi razvojne pomoči in okrepi usklajenost politik za razvoj;

12. je seznanjen, da Komisija revščino umešča v jedro svoje nove politike diferenciacije; vendar ugotavlja, da 70 % oseb z dohodki pod pragom revščine živi v državah s srednjimi dohodki, med katerimi so mnoge še vedno krhke in občutljive, zlasti majhne otoške države v razvoju, in zato obžaluje, da revni v teh državah še vedno nimajo dostopa do izobraževanja, zdravstvene oskrbe in drugih sadov notranje gospodarske rasti, za kar so odgovorne te države; poziva Komisijo, naj za izvajanje koncepta diferenciacije določi merila ranljivosti v skupnih programskih smernicah novega instrumenta za razvojno sodelovanje in 11. Evropski razvojni sklad, ki je trenutno v obravnavi, ter upošteva resničnost revščine, človeški razvoj in neenakosti v državi, in ne samo bruto nacionalni dohodek;

13. poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj izpolnita svojo obljubo o pristopu, temelječem na človekovih pravicah, v celotnem postopku razvojnega sodelovanja;

14. poudarja odgovornost vseh državnih in nedržavnih akterjev, da svojo strategijo osredotočijo na izkoreninjenje revščine; poudarja, po eni strani, odgovornost EU, da do leta 2015 doseže cilj 0,7 %, in, po drugi strani, osnovno značilnost boja proti revščini v državah v vzponu s sredstvi, ki so del njihove notranje solidarnosti; v tem smislu pozdravlja sklepe Sveta, ki spodbuja Unijo, naj nadaljuje politični dialog z razvitejšimi državami o zmanjševanju revščine in boju proti neenakosti;

Torek, 23. oktober 2012

15. poudarja pomen solidarnosti med generacijami; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj vključevanje vprašanja družine sprejme kot splošno vodilno načelo za doseganje razvojnih ciljev EU;
16. poziva k nadaljnjemu razvoju jasnega povezovanja pomoči, obnove in razvoja, zlasti z vidika trajajoče krize zaradi pomanjkanja hrane, ter poudarja potrebo po učinkoviti in trajni pomoči na podlagi kombinacije javno-zasebnih partnerstev in družbene odgovornosti podjetij; obnavlja poziv Parlamenta in Sveta Komisiji za jasnejšo in bolj osredotočeno strategijo o prehrani, ki bi obravnavala upravljanje prehranske varnosti in s katero bi se do konca leta 2012 zmanjšalo nihanje cen hrane;
17. meni, da je obravnavanje vprašanja nezadostne prehrane bistvenega pomena, saj to v državah v razvoju ostaja glavno zdravstveno breme; v ta namen poziva k posebnim naložbam v hrano, zdravje in prehrano ter priznava, da je izboljšanje prehrane mater in otrok ključnega pomena za izkoreninjenje revščine in dosego trajnostne rasti;
18. meni, da je nujno, da države s srednjimi dohodki vedno večji del svojih dohodkov namenijo za socialne cilje, zlasti z razvojem davčnih sistemov in drugih sistemov notranje prerazporeditve in socialnega varstva, in tako EU omogočijo, da postopoma zmanjša svoje razvojne programe, ki še potekajo, v korist najrevnejših držav, hkrati pa vseeno ohrani tesno partnerstvo na področjih socialne politike z državami s srednjimi dohodki;
19. odobrava koncept diferenciacije; vseeno poziva Komisijo, naj se z državami s srednjimi dohodki pogaja o časovnem načrtu za postopno zmanjšanje uradne razvojne pomoči ter naj jih postopno vključi v tristranska sodelovanja vrste sever-jug-jug; prav tako zahteva, da se pri tem postopnem zmanjšanju vedno upošteva načelo predvidljivosti pomoči; poleg tega poziva EU, naj razmisli o sredstvih neposrednega sodelovanja z regionalnimi grozdi revščine v državah s srednjimi dohodki;
20. meni, da je dobro oceniti, ali je treba organizirati mednarodno konferenco, ki bi se je udeležile tudi države BRICS, o prihodnjem financiranju razvojnih ciljev tisočletja in spodbujanju tristranskega sodelovanja med donatorico s severa, državo v vzponu in državo v razvoju; poudarja, da pojem razvojne učinkovitosti ni koristen samo za merjenje usklajenosti politik za razvoj, ampak ponuja tudi priložnost za poglobitev dialoga z državami BRICS, saj je to pojem, ki mu dajejo prednost novi donatorji v razvojnem sodelovanju;
21. pozdravlja poseben pomen, ki je bil v agendi za spremembe pripisan človekovim pravicam, demokraciji in pravni državi; poziva EU, naj si dodatno prizadeva za bolj učinkovito vključevanje človekovih pravic in demokracije v razvojno sodelovanje ter zagotovi, da razvojni programi EU prispevajo k temu, da partnerske države izpolnjujejo svoje mednarodne obveznosti na področju človekovih pravic;
22. podpira Komisijo pri prizadevanju, da se proračunska pomoč partnerski državi dodeli, takoj ko se ta v političnem dialogu zaveže, da bo svoje proračunske prednostne naloge preusmerila v razvoj osnovnih socialnih sektorjev; meni, da mora biti proračunska podpora tesneje povezana z razmerami na področju človekovih pravic in upravljanja v državah prejemnicah; znova poziva k določitvi natančnejših meril za dodeljevanje proračunske podpore;
23. je ob sočasnem priznavanju povezave med razvojem in varnostjo prepričan, da mora proračun EU za razvoj ostati ločen od financiranja vprašanj v zvezi z vojaško varnostjo, ki spadajo pod notranje zadeve;
24. prosi Komisijo, naj pojasni povezavo med razvojem in migracijami; vztraja, da bi morala proračunska sredstva za razvoj na tem področju podpirati namen načrta celostnega regionalnega razvoja na glavnih območjih priseljevanja, kot so ustvarjanje delovnih mest, vzpostavitev infrastrukture za pitno vodo, elektriko, zdravstvene centre, šole itd.;

Torek, 23. oktober 2012

25. meni, da bo morala nova strategija na področju človekovih pravic – ki zadeva tako ekonomske, socialne in kulturne pravice kot pravice, ki so že potrjene v Splošni deklaraciji o človekovih pravicah – vplivati na podrobnosti proračunske podpore; se zavzema za pozitivno in ponderirano pogojevanje na tem področju, ki temelji na dinamičnem pristopu – ki si prizadeva za ohranitev znanja, pridobljenega po letih partnerstva – in ki se mora izvajati v okviru partnerstva, temelječega na političnem dialogu o uporabi različnih načinov izvajanja finančne podpore Evropske unije;

26. poziva Komisijo, Evropski svet in države članice, naj posebno pozornost namenijo pravicam manjšin, ter vztraja, naj se nesporne človekove pravice in nediskriminacijske klavzule vključijo v razvojne programe, med drugim v povezavi z diskriminacijo na podlagi spola, rasnega in etničnega izvora, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti in tisto, ki jo trpijo bolniki s HIV/aidsom;

27. podpira poziv Sveta k sprejetju razvojnega pristopa, temelječega na pravicah, s katerim EU priznava zlasti pravice do splošnega dostopa brez diskriminacije do osnovnih storitev, sodelovanja v demokratičnih političnih procesih, preglednosti in odgovornosti ter pravičnosti in pravne države, pri čemer je poseben poudarek na revnih in ranljivih skupinah;

28. vendar obžaluje, da se človekove pravice v sporočilih Komisije pojavljajo predvsem kot del širše pogojenosti z dobrim upravljanjem, za katero se zdi, da ima pri razvoju samo instrumentalno vrednost; poudarja, da pristop k razvoju, ki temelji na človekovih pravicah, ne more biti omejen na pogojenost, ter da je potrebno celostno razumevanje človekovih pravic, pri čemer se enaka pozornost nameni državljanskim, kulturnim, ekonomskim, političnim in socialnim pravicam, razvoj pa se v prvi vrsti razume kot človeški razvoj;

29. v tem okviru opozarja na pomen tega, da EU priznava pravico do razvoja teh partnerskih držav, in na obveznosti, ki za države donatorke izhajajo iz te pravice;

30. v skladu z akcijskim programom, sprejetim na mednarodni konferenci o prebivalstvu in razvoju v Kairu leta 1994, poziva Komisijo, naj še naprej podpira pristop k agendi o prebivalstvu in razvoju, ki temelji na pravicah, zlasti s sodelovanjem z organizacijami civilne družbe in agencijami OZN, kot je UNFPA;

31. spodbuja Svet, naj se odzove na predlog Komisije za dobro zasnovan in učinkovit davek na finančne transakcije, ki je namenjen povečanju dohodkov, da bi lahko izpolnili vključujoče svetovne razvojne prednostne naloge;

32. ponovno odločno opozarja Komisijo in države članice, da mora uradna razvojna pomoč ostati hrbtenica evropske politike razvojnega sodelovanja za izkoreninjenje revščine; zato poudarja, da, če naj bi se močno spodbujali inovativni viri financiranja razvoja, morajo biti ti viri dodatni ter se morajo uporabljati za pomoč revnim, v nobenem primeru pa kot nadomestilo za uradno razvojno pomoč;

33. meni, da mora biti določitev pogojev za uporabo nekaterih načinov izplačila uradne razvojne pomoči in proračunska podpora povezana s solidnimi operativnimi institucijami in demokratičnim nadzorom proračunov s strani parlamentov, računskih sodišč, civilne družbe ter regionalnih in lokalnih organov v državah prejemnicah ter z zagotovili EU o nadaljevanju in predvidljivosti pomoči, ki jo zagotavlja Unija; pozdravlja dejstvo, da je Svet ta priporočila povzel v svojih sklepih; poudarja potrebo po nadaljevanju in posplošitvi sistema pogodb o razvojnih ciljih tisočletja;

34. meni, da objava uradne razvojne pomoči le nezadostno odraža sredstva, ki so resnično na voljo na tem področju;

Torek, 23. oktober 2012

35. poudarja potrebo po krepitvi političnega dialoga, zlasti med tremi institucijami EU, za utrditev ravni soglasja in zaveze, ki je obstajala ob sprejetju Evropskega soglasja o razvoju leta 2005 in bi morala ostati pravni okvir za usklajenost politik za razvoj; zato meni, da je novi program lahko le instrument, ki je združljiv s Soglasjem in vodi k učinkovitejši razvojni politiki za ključni cilj razvojnega sodelovanja EU, ki je izkoreninjenje revščine – zlasti s prizadevanjem za uresničitev razvojnih ciljev tisočletja ter z vlogo zdravstvenega varstva in izobraževanja – v okviru trajnostnega razvoja;

36. želi ohraniti soglasnost vseh institucionalnih akterjev EU v razvojnem sodelovanju, kot je bilo opredeljeno 20. decembra 2005, ter v tem duhu poziva Visoko predstavnico Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, naj doda svoj podpis k Evropskemu soglasju o razvoju, ker ima Evropska služba za zunanje delovanje, kateri predseduje, pomembne odgovornosti na področju načrtovanja;

37. meni, da mora Unija kot najpomembnejša svetovna donatorica razvojne pomoči prevzeti polno odgovornost ter bolje izkoristiti in uporabiti svoj politični potencial in na mednarodni ravni okrepiti vodilno vlogo pri vprašanih razvoja, zlasti z razširjanjem načel dobrega upravljanja in usposabljanjem lokalnih akterjev in tako, da odločno uporablja člen 210 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki ji daje pooblastila, da sprejme vse potrebne pobude za usklajevanje politik razvojnega sodelovanja in uskladitev programov pomoči med Unijo in državami članicami;

38. obžaluje, da Komisija poziva le Svet k odobritvi njene agende za spremembe, in to čeprav se mora demokratični nadzor, kot je predviden v Lizbonski pogodbi, v celoti izvajati na področju izvajanja razvojne politike; poudarja, da se bosta morala Parlament in Svet o vsaki spremembi geografskih, tematskih in sektorskih prednostnih področij sodelovanja Unije, da bi postala operativna, odločiti v postopku soodločanja v okviru instrumentov za financiranje razvojnega sodelovanja, ki spadajo v redni zakonodajni postopek;

39. pozdravlja poudarek na večjem usklajevanju držav članic prek razvoja skupnega načrtovanja programov, enotnih pogodb EU za proračunsko podporo in skupnih okvirov EU za oceno in sporočanje rezultatov ter pogojenost s človekovimi pravicami;

40. meni, da je ohranitev visokih ravni financiranja za razvojno izobraževanje bistveno, saj spodbuja nujno ozaveščenost javnosti o razvojnih vprašanih;

41. pozdravlja namen Komisije, da bi si EU morala prizadevati pomagati nestabilnim državam; vendar ugotavlja, da dvostranski odnosi glede na nov proračunski okvir in dejstvo, da v državah v takem položaju vlada ali pravni sistem pogosto ne delujeta, morda ne bodo zadostovali; zato poziva EU, naj sodeluje s tretjimi državami v regiji, da bi podprla razvoj in delovanje institucij, pravne države in sodnih sistemov partnerske države;

42. poziva Komisijo, naj razvije potrebna orodja za zagotovitev strateške povezave med humanitarno pomočjo in razvojem v nestabilnih, kriznih in pokriznih razmerah, da bi okrepili odpornost prebivalstva in zadevnih držav;

43. opozarja, da mora biti pri predlogu za 11. Evropski razvojni sklad kakršna koli nova politična usmeritev po sprejetju agende za spremembe v skladu s črko in duhom Sporazuma iz Cotonouja;

44. meni, da je nujno poudariti primerjalne prednosti politike razvojnega sodelovanja EU, in zato poziva Komisijo, naj s pomočjo OECD opredeli metodologijo, ki ji bo omogočila presojo vpliv njene politike in primerjati ta vpliv z vplivom politike drugih akterjev, zlasti tako imenovanih gospodarstev v vzponu;

Torek, 23. oktober 2012

45. opozarja, da je nujno usklajeno delovanje 28 akterjev, ki so že zbrani v okviru Soglasja, ter vztraja pri skupni razlagi razmer in skupnem dojemanju strateških izzivov;
46. poziva k ustanovitvi neodvisne skupine za razmislek, ki bi upravno spadala pod Komisijo in katere cilj bi bil razviti zmogljivost za analizo in svetovanje pri vseh evropskih udeležencih sodelovanja, da bi se zagotovila dodana vrednost dobro usklajene in dosledne politike;
47. podpira namen Komisije, da dejavnosti, ki jih EU izvaja v vsaki partnerski državi, osredotoči na omejeno število prednostnih področij, vendar opozarja, da bo treba za doseglo boljših rezultatov opredeliti ta prednostna področja v okviru partnerstva ter v celoti upoštevati lastništvo in prednostne naloge partnerja;
48. podpira opozorilo Sveta glede obveznosti, določene v Pogodbi, da se upoštevajo cilji razvojnega sodelovanja pri izvajanju politik, ki lahko vplivajo na države v razvoju, in da se ti cilji uresničujejo v splošnem okviru zunanjega delovanja Unije;
49. poudarja bistveni pomen spodbujanja in zaščite dobrega upravljanja; v zvezi s tem zahteva, da Komisija podpre programe usposabljanja pravnih strokovnjakov in programe posodabljanja zakonodaj, predvsem zakonodaje o rabi zemljišč;
50. meni, da trajnostni razvoj vključuje učinkovito pobiranje domačih davkov, samodejno razkritje dobička nadnacionalnih korporacij in plačilo davkov v vsaki državi v razvoju, v kateri poslujejo, boj proti zlorabam davčnih oaz, davčnim utajam in nezakonitim tokovom kapitala; v zvezi s tem pozdravlja osnutek zakonodaje EU o poročanju po posameznih državah in posameznih projektih, ki bi moralo biti vključeno v agendo za spremembe EU;
51. meni, da bi bilo treba pomoč EU za trgovino in instrumente za olajšanje trgovine, ki so trenutno usmerjeni samo na izvozni sektor, spremeniti, da bi olajšali trgovino za lokalne in regionalne trge;
52. opozarja, da je tako v državah na severu kot tudi na jugu dejavna in vključujoča civilna družba najboljšo jamstvo za dobro demokratično upravljanje, zaščito ranljivih skupin, zlasti invalidov in manjšin, odgovoren zasebni sektor in boljšo porazdelitev rezultatov gospodarske rasti;
53. obžaluje, da Komisija ne daje dovolj poudarka vidiku spola pri revščini; meni, da mora EU vlagati v posebne potrebe žensk in oblikovati svežnje socialnega varstva, v katerih so obravnavani izzivi, s katerimi se srečujejo ženske; poudarja, da sta enakost in krepitev vloge žensk bistvena za doseganje mednarodnih razvojnih ciljev; poudarja dejstvo, da krepitev gospodarske in politične vloge žensk ni samo gonilna sila za enakost spolov, ampak je tudi temelj za doseganje splošne gospodarske rasti v državah v razvoju in zmanjšanje revščine; poziva Komisijo, naj zagotovi, da bosta enakost spolov in krepitev vloge žensk vključena v vse razvojne politike in programe EU v okviru njenega akcijskega načrta za enakost spolov iz leta 2010;
54. želi, da bi bili v agendi za spremembe civilna družba ter regionalni in lokalni organi opredeljeni kot pomembni in neodvisni akterji, ne le pri izvajanju razvojnih programov ali projektov, ampak kot temeljni akterji v procesu oblikovanja razvojnih politik, temelječih na dokazih; poudarja pomen izboljšanja sodelovanja z njimi ter poziva k rednemu dialogu in posvetovanjem z njimi pri oblikovanju politike; v zvezi s tem poudarja pomen vzpostavitve dialoga med EU in organizacijami civilne družbe ter regionalnimi in lokalnimi organi;
55. poziva k povečanju ozaveženosti v novih državah članicah o pomenu razvojne pomoči;
56. izraža upanje, da bo razvojno sodelovanje pomembnejša tema v prelomnem letu 2015, ko bo potreben temeljit razmislek, zlasti z vidika ukrepov, ki jih bo treba sprejeti v okviru razvojnih ciljev tisočletja; želi, da Komisija leto 2015 določi za Evropsko leto za razvoj;

Torek, 23. oktober 2012

57. poudarja, da je boljše razumevanje vplivov nerazvojnih politik na razvoj ključnega pomena pri vzpostavitvi in spremljanju učinkovitega razvojnega okvira; zato meni, da je bistveno, da se v agendi za spremembe spodbuja na dokazih temelječa usklajenost politik za razvoj;
58. zahteva, da se vsaka podpora zasebnemu sektorju iz uradne razvojne pomoči vključi v nacionalne načrte in/ali strategije partnerskih držav in dodeljena sredstva usmerijo v razvoj človeških virov, dostojno delo, trajnostno upravljanje naravnih virov in razvoj vključujočih in kakovostnih javnih storitev za prebivalstvo; se zavzema varovala, ki bodo zagotovila, da zasebna podjetja spoštujejo človekove pravice, ponujajo dostojno delo in plačujejo davke v državah, v katerih poslujejo;
59. pozdravlja predloge agende za spremembe v zvezi z učinkovitostjo pomoči glede na pomembnost učinkovitosti pomoči za izboljšanje življenjske ravni in zmanjšanje revščine v državah prejemnicah ter za uresničevanje razvojnih ciljev tisočletja ter poziva k odločnejšemu ukrepanju EU v zvezi s tem; poudarja pomen hitrega izvajanja partnerstva za učinkovito razvojno sodelovanje iz Busana; meni, da uspešen prehod s koncepta učinkovite pomoči na sodelovanje za učinkovit razvoj zahteva močno zavezo EU in njenih mednarodnih partneric; upa, da bo hitro doseženo mednarodno soglasje o delovnih dogovorih za globalno partnerstvo;
60. meni, da področja ukrepanja, ki jih je Komisija upoštevala v predlogu, ne pokrivajo dovolj nekaterih novih izzivov, zlasti podnebnih sprememb in splošnega dostopa do energije;
61. ponavlja svojo zahtevo, da se v agendo za spremembe vključijo obveznosti in dolžnosti tujih vlagateljev, ki poslujejo v državah v razvoju, da spoštujejo človekove pravice, okoljske standarde in osrednje delovne standarde Mednarodne organizacije dela; meni, da bi morala biti podjetja EU v svojih matičnih državah pravno odgovorna za kršitve teh obveznosti in dolžnosti, ki jih zagrešijo njihove podružnice v tujini, in za subjekte, ki jih obvladujejo;
62. poziva EU, naj državam v razvoju prizna pravico, da z regulacijo naložb dajo prednost vlagateljem, ki podpirajo razvojno strategijo partnerske države, ter da prednostno obravnavajo domače in regionalne vlagatelje, kar bi spodbudilo regionalno integracijo;
63. obžaluje, da v agendi za spremembe ni obravnavano vprašanje zakupa zemljišč v državah v razvoju, ki ogroža varnost lokalne hrane; izraža globoko zaskrbljenost, ker trenutno tuji vlagatelji ob podpori vlad, vključno iz EU, kupujejo kmetijska zemljišča, kar bi lahko spodkopalo politiko EU za boj proti revščini;
64. poudarja potrebo po upoštevanju horizontalne razsežnosti kulture in njenega nujnega upoštevanja v vseh zunanjih politikah EU na splošno ter posebej v razvojni politiki;
65. meni, da mora Komisija ohraniti monopol pri načrtovanju na področju razvojne politike in politike sodelovanja;
66. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Evropski službi za zunanje delovanje ter vladam in parlamentom držav članic.
-